

waren of een ander teeken van bewerking droegen. Waar ze zich bevonden tusschen voorwerpen van Romeinschen oorsprong, muntstukken, terra sigillata, stukken van hypocausta etc., mag men met grond veronderstellen, dat ze dateeren uit den tijd dat de Romeinen zich in deze streken ophielden. (Vele dier horens kan men nog zien in het Geschied- en Oudheidkundig Museum, alsmede ook in ons Natuurhistorisch Museum).

Zou er wellicht verband bestaan tusschen deze horens en de resten van herten in 't Bosscherveld?..

Jos. CREMERS.

LIMBURGSCH E ENTOMOLOGISCHE VONDSTEN IN 1919.

Op entomologisch gebied zijn in 't afgelopen jaar verschillende belangrijke Limburgsche vondsten gedaan en gepubliceerd, deels door leden van ons Genootschap, deels door andere entomologen in of buiten onze provincie. Om te beginnen met hetgeen in de tijdschriften van het Genootschap zelf bekend gemaakt is, verscheen in het Jaarboek 1918 (uitgegeven 1 Mei 1919) als onderdeel van het „Verslag van het Biologisch onderzoek van de Maas en hare oevers” een bericht over het „Entomologisch onderzoek”, vergezeld van een lijst der waargenomen insecten uit de orde der Coleoptera, Hymenoptera, Lepidoptera, Orthoptera, Plecoptera, Agnatha, Trichoptera, Odonata, Hemiptera, Homoptera, Diptera en Panorpatia, bewerkt door Mr D. Uyttenboogaart. Een zeker aantal der soorten is nieuw voor de Limburgsche fauna, terwijl *Euacanthus interruptus* (Homopt.) en *Clinocera bistigma* (Dipt.) niet slechts voor Limburg, maar ook voor Nederland tot nog toe onbekend waren. — P. H. Schmitz S. J. zette in 't Jaarboek zijne Monographie voort der Phoridae van Hollandsch-Limburg en behandelde 19 Aphiochaeta-soorten, waarvan een nieuw voor de wetenschap en de meeste nieuw voor Continentaal-Europa. Dezelfde schrijver publiceerde in den loop van dit jaar nog 13 andere nieuwe soorten van dit onuitputtelijke vliegengeslacht, allen in Zuid-Limburg door hem ontdekt, in Nr 105 en 107 van de Entomologische Berichten, uitgegeven door de N. Ent. Vereeniging. In deze „Berichten” verschijnt ook om de twee maanden van de hand van Jhr. Dr. Ed. Everts een overzicht over „Nieuwe vondsten voor de Nederlandsche Coleopteren-fauna”, waarin de vondsten uit Limburg vaak een rol spelen. In alle dit jaar uitgekomen nummers der E. Berichten (behalve 108) vinden we opgaven omtrent keversoorten, in Limburg waargenomen, en nieuw voor de Nederlandsche fauna.

Nemen we het Tijdschrift voor Entomologie, Jaargang 1919, ter hand, dan keeren ook daarin de namen van verschillende Limburgsche vindplaatsen herhaaldelijk terug. Zoo b.v. in het tweede supplement met aanvullingen en verbeteringen op de „Orthoptera Neerlandica” van C. Willemse en in de „Studien über paläarktische, vorwiegend holländische Limnobiiden, insbesondere über ihre Kopulationsorgane”, van Prof. Dr J. C. H. de Meijere. In Limburg werd dit jaar ook de Zomervergadering der Ned. Ent. Vereeniging gehouden (14 Juni. te Valkenburg), waar zich Limburgs

entomologen niet onbetuigd luiten; door de heeren P. Wasmann, Willemse, Schmitz en Rüschkamp werden wetenschappelijke mededeelingen gedaan; de laatstgenoemde berichtte o.a. over de ontdekking eener nieuwe muggensoort, die dan later onder den naam van *Bradysia feix* n. sp. door H. Schmitz in Deel V, Aflevering 1 van de Zoologische Mededeelingen, uitgegeven vanwege 's Rijks Museum van N. historie te Leiden, 1919, beschreven is.

H. S.

DE WATERSPREEUW.

Niet zonder ietwat vreeze ga 'k 't hebben over den Waterspreeuw, den *Cinclus cinclus aquaticus* Bechst.

Die heeft ons destijds heel wat onaangenaamheden bezorgd.

Men zal zich herinneren hoe in 1913, de Waterspreeuw voor 't eerst met zekerheid op Limburgschen bodem werd geconstateerd in de buurt van Gulpen.

Zal zich ook herinneren dat naar aanleiding van 't buitmaken van dezen Waterspreeuw met nest en eieren er van verschillende kanten geprotesteerd werd tegen 't uitroeien van zoo'n ornithologisch unicum hier te lande en de Nederlandsche Ornithologische Vereeniging 'n schrijven publiceerde waarin ze er op aandrong dat, in de eerste jaren 't Nederlandsch broedgebied van den Waterspreeuw met rust zou worden gelaten.

We hebben destijds 't schrijven in ons Maandblad van 14 Juli 1914 afgedrukt en bij die gelegenheid gezegd dat we er volkomen mee accoord gingen.

En ofschoon we sinds dien meermalen 't aanbod ontvingen om een Waterspreeuw voor 't Maastrichter Museum te ontvangen, gingen we daar nimmer op in.

De *Cinclus cinclus aquaticus* moest met rust gelaten worden...

Kunnen wij 't derhalve verhelpen, dat we den 4den December i.l. toch 'n Waterspreeuw kregen toegezonden, weer uit de buurt van Gulpen?...

Welneen!

Wij hebben aan 't dooden van den vogel part noch deel.

En o.i. mag wetenschappelijk ornithologisch Nederland blij zijn, dat er in Maastricht 'n Natuurhistorisch Museum bestaat.

Dáár toch kwam de doode Waterspreeuw uit Gulpen nu terecht.

En zal hij, naar we hopen, eeuwen lang getuigen, dat Waterspreeuwen, die in 1913 voor 't eerst met zekerheid werden waargenomen te Gulpen, óók in December 1919 nog in de buurt van Gulpen huisden.

Jos. CREMERS.

ONS MUSEUM.

Eindelijk hebben de restauratieplannen haar beslag gekregen en zullen ze onverwijld worden uitgevoerd. Men is reeds volop bezig 't daarvoor benodigd materiaal aan te brengen. Begin Juli denkt men met de herstellingswerken klaar te zijn.

Tot dien tijd zullen we waarschijnlijk genoodzaakt wezen, 't Museum voor 't publiek te sluiten. Leden en niet-leden echter, die voor een of ander